

ועדת האכיפה המינהלית
על פי חוק ניירות ערך

התובע:

יו"ר רשות ניירות ערך
באמצעות מחלקת אכיפה מינהלית ברשות ניירות ערך
רח' מונטיפיורי 35 תל-אביב
טל': 03-7109801 ; פקס: 03-5601041

- נ ג ד -

המשיבים:

1. **תראפיקס ביוסיינסס בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד גיורא אדרת, משרד אדרת
ויצמן 2 תל אביב 6423902
טל: 03-6932020 ; פקס: 03-6932021
  2. **ארי עמינצח**
ע"י ב"כ עוה"ד לירן בר-שלום ו/או יוסי אטינגר ו/או אח'
ממשרד מיתר ליקוורניק גבע לשם טל ושות', עורכי דין
מדרך אבא הלל סילבר 16, רמת גן 5250608
טל': 03-6103100 ; פקס: 03-6103111
  3. **דורית קריינר**
ע"י ב"כ עו"ד אמיר שרף ועו"ד ורד פיליכובסקי סיסיק
ממשרד תדמור ושות' פרופ' יובל לוי ושות'
מרכז עזריאלי, המגדל המרובע, קומה 34
דרך מנחם בגין 132, תל אביב
טל: 03-6846000 ; פקס: 03-6846001
  4. **אשר שמולביץ**
ע"י ב"כ עו"ד גיורא אדרת, משרד אדרת
ויצמן 2 תל אביב 6423902
טל: 03-6932020 ; פקס: 03-6932021
[Redacted]
- ע"י ב"כ עוה"ד בעז בן צור ו/או אברהם אברהמוף
מרח' ברקוביץ 4 ("מגדל המוזיאון", קומה 12) תל אביב
6423806
טל': 03-6075001 ; פקס: 03-6075029

בפני המותב:

השופטת (בדימ') ברכה אופיר תום – יו"ר ;
ד"ר מאיר סוקולר – חבר ;
ד"ר לאה פסרמן-יוזפוב, עו"ד – חברה.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

החלטה בבקשה לאישור הסדר אכיפה

והפסקת הליך מינהלי

מבוא

1. עניינה של החלטה זו בארבעה הסדרי אכיפה שהונחו על שולחנה של הוועדה ואשר את אישורם מבקשים הצדדים לתיק זה (להלן – "הסדרי האכיפה" או "ההסדרים"). מדובר בהסדרים שנקשרו בין יו"ר רשות ניירות ערך (להלן – "יו"ר הרשות") מכח סמכותו לפי סעיף 54 לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 (להלן – "חוק ניירות ערך" או "החוק") ובין חמשת המשיבים שבכותרת עוד בטרם החל שלב הדיון בתיק בפני הוועדה.

בטרם הגשת ההסדרים למושב הוועדה, ביום 3 באוגוסט 2016, הונח על שולחנו של המותב על ידי ב"כ הרשות כתב הטענות מטעמה, אשר בו יוחסו למשיבים, כל אחד לפי חלקו, שורה ארוכה של הפרות דיווח וזאת, לצד הפרה אחת נוספת של הטעיית הרשות לפי סעיף 52 לחוק.

המשיבה מס. 1, חברת תראפיקס ביוסיינסס בע"מ (להלן – "תראפיקס" או "החברה") ובשמה הקודם נסוויקס, היא חברה ציבורית שמניותיה נסחרות בבורסה לניירות ערך בתל אביב. החברה עסקה בתקופה שבין יוני 2013 עד מרץ 2014 (להלן – "התקופה הרלבנטית") ועדיין היא עוסקת היום במחקר ובפיתוח של תרופות בתחום האימונותרפיה ובבעלותה אף פטנטים בתחום זה. החל משנת 2010 נכללה הערת עסק חי בדוחותיה הכספיים של החברה.

המשיב מס. 2, ארי עמינצח (להלן – "המשיב 2") הוא תושב הולנד אשר כיהן בתקופה הרלבנטית כמנכ"ל החברה.

המשיבה מס. 3, דורית קריינר (להלן – "המשיבה 3") כיהנה בתקופה הרלבנטית כסמנכ"לית הכספים של החברה ובנוסף שימשה ממונה על האכיפה הפנימית והייתה ממורשי החתימה האלקטרונית בה.

המשיב מס. 4, אשר שמולביץ (להלן – "המשיב 4") דוקטור לרפואה ולהנדסה, שמחזיק בכ-4% ממניותיה של החברה שימש בתקופה הרלבנטית ועדיין משמש נכון למועד החלטה זו, יו"ר הדירקטוריון של החברה, לאחר שקודם לכן שימש דירקטור בחברה. בפועל, כך הובהר, סייע המשיב 4 למנכ"ל החברה בניהול השוטף של החברה.

המשיב מס. 5, [REDACTED] (להלן – "המשיב 5") עורך דין במקצועו, שימש יועץ משפטי חיצוני של החברה, ואף היה ממורשי החתימה האלקטרונית בה. במסגרת תפקידו היה המשיב 5 אחראי לניסוח הדוחות המיידים של החברה ולשידורם במערכת המגנ"א.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

הסדרי האכיפה עם המשיבים

2. הסדרי האכיפה, כפי שהובהר לעיל, נקשרו בשלב מתקדם יחסית של ניהול ההליך המינהלי, קרי, לאחר הגשת כתב הטענות על ידי הרשות, וקבלת כתבי התשובה מטעם המשיבים, שבעקבותיהם נקבעו שני מועדים לשמיעת טענות הצדדים בעל פה בפני הוועדה.

מועדי דיון אלה לא התקיימו עקב הודעת הצדדים על הסדרי האכיפה שאותם קשרו המשיבים, בזה אחר זה, עם יו"ר הרשות.

ואלה ההסדרים לפי סדרם:

2.1. **ביום 19.1.2017** כרת יו"ר הרשות הסדר אכיפה עם המשיבה 3. במסגרת ההסדר הודתה המשיבה 3 בעובדות שפורטו בהסדר, אך לא הודתה כי עובדות אלה מגבשות את כל ההפרות שייחסה לה הרשות. ביתר פירוט, המשיבה 3 לא הודתה בשתי הפרות הדיווח שיוחסו לה על ידי הרשות, אך הודתה בהפרה של הטעיית הרשות. עם זאת, הסכימה ליטול על עצמה עיצום כספי בסך **75,000 ש"ח** (שישולם ב-10 תשלומים שווים) ומניעת כהונה על תנאי למשך **6 חודשים**;

2.2. **ביום 30.1.2017** קשר יו"ר הרשות הסדר אכיפה עם המשיב 2. במסגרת ההסדר הודה המשיב 2 בעובדות שגיבשו את שלוש ההפרות שייחסה לו הרשות, כולל בהפרות עצמן. המשיב 2 הסכים ליטול על עצמו אמצעי אכיפה שכללו עיצום כספי בסך **125,000 ש"ח**, עיצום כספי על תנאי בסכום זהה ומניעת כהונת נושא משרה בפועל לתקופה של **30 חודשים**, הטעון אישור בית המשפט, בהתאם לסעיף 52(א) לחוק ניירות ערך;

2.3. **ביום 9.2.2017**, חתם יו"ר הרשות הסדר אכיפה עם המשיב 5. במסגרת ההסדר הודה המשיב 5 בעובדות המתוארות בו, שהקימו הפרה אחת של הוראות חוק ניירות ערך. המשיב הסכים ליטול על עצמו עיצום כספי בסך **40,000 ש"ח** (שישולם ב-8 תשלומים שווים);

2.4. **ביום 12.2.2017**, חתם יו"ר הרשות הסדר אכיפה משותף עם המשיבה 1 והמשיב 4. במסגרת ההסדר, הודו המשיבים 1 ו-4 בכל העובדות הנקובות בהסדר, כמו גם בביצוע שלוש הפרות שיוחסו להם במסגרתו. המשיבים התחייבו ליטול על עצמם אמצעי אכיפה כדלקמן:

- המשיבה 1 - עיצום כספי בסך **150,000 ש"ח** (שישולם ב-20 תשלומים שווים) וכן עיצום כספי על תנאי בסכום זהה. בנוסף, התחייבה המשיבה לנקוט בצעדים למניעת הישנות ההפרות על ידי ריענון נוהל הדיווחים המידיים שלה תוך 3 חודשים מיום אישור ההסדר, תוך שימת דגש על חובות הדיווח המידי;

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

▪ המשיב 4 - עיצום כספי בסך 150,000 ש"ח (שישולם ב-20 תשלומים שווים) לצד מניעת כהונת נושא משרה בכירה בגוף מפוקח. הצדדים השאירו לשיקול דעת המותב לקבוע את אופן הביצוע של אמצעי אכיפה זה, דהיינו – הותרו להחלטת המותב, אם תהיה זו מניעת כהונה בפועל או על תנאי, וכן את משך תקופת המניעה. הצדדים הסכימו, עם זאת, שאם המותב יחליט על תקופת מניעת כהונה על תנאי, תקופה זו לא תפחת משנה, ואם יוחלט על מניעה בפועל, תקופת המניעה לא תעלה על ארבעה חודשים.

3. במסגרת הסדרי האכיפה האמורים, התחייב יו"ר הרשות להפסיק את ההליך המינהלי המתנהל כנגד כל אחד מחמשת המשיבים, אם ייטלו על עצמם את אמצעי האכיפה המפורטים לעיל.

העובדות הרלבנטיות כביטוי בהסדרי האכיפה

4. לאור העובדה שארבעת הסדרי האכיפה מתבססים על אותה מסכת עובדתית, תובאנה להלן העובדות המוסכמות הנכונות לכל ההסדרים יחדיו וכן הקביעות החשובות לכל אחד מן ההסדרים, הוא לעצמו.

4.1. במרכז הדיון, עומד כמוזכר, הסכם מחקר ופיתוח של נוגדנים וחיסון לטיפול במחלת האלצהיימר (להלן – "ההסכם עם רמות" או "ההסכם") שנחתם ביום 23.2.2009 בין תראפיקס ובין חברת רמות שליד האוניברסיטה בע"מ (להלן – "רמות"). במסגרת ההסכם העניקה רמות לתראפיקס רישיון לשני מוצרים – מוצר חיסוני אקטיבי TYPE A ומוצר חיסוני פסיבי TYPE B (להלן – "טכנולוגיות ה-BBS"), שבאמצעותם אמורה הייתה תראפיקס לפעול לצורך פיתוח תרופה למחלת האלצהיימר.

מן ההסכם עולה, כי כדי לשמור אצלה את טכנולוגיית ה-BBS, התחייבה תראפיקס לעמוד במספר **אבני דרך (Milestones)** אשר נקבעו בנספח 1.17 להסכם (להלן – "הנספח"). מהנספח עולה כי אבן הדרך הראשונה, שאמורה הייתה להיות ניסוי קליני בבני אדם ביחס למוצר TYPE B נקבעה מראש לתקופה של 54 חודשים ממועד החתימה על ההסכם בין שתי החברות (להלן – "אבן הדרך הראשונה"). משמעות הדבר היא, כי על תראפיקס היה להתחיל בביצוע אבן הדרך הראשונה ביחס למוצר TYPE B לא יאוחר מיום 23.8.2013.

בפועל, כך עולה מהסדרי האכיפה, חל עיכוב של כשנתיים בלוח הזמנים המתוכנן, כך שאבן הדרך הראשונה לפיתוח מוצר TYPE B לא בוצעה על ידי החברה במועד שנקבע בהסכם.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

4.2. סעיף 6.7 להסכם קובע כי אי עמידה בלוחות הזמנים אינה מהווה הפרה מהותית של ההסכם, עם זאת נקבע, כי בתנאים מסוימים, תהא רמות זכאית לבטל את הסכם הרישיון של המוצר שלגביו לא עמדה החברה באבן הדרך (להלן – "זכות הביטול").

אין חולק, כי החל ממועד כריתת ההסכם לא צוינה בדוחותיה הרבעוניים של תראפיקס זכות הביטול של רמות בשל אי עמידה באבני הדרך.

4.3. ביום 24.2.2009 פרסמה החברה, המשיבה 1, דו"ח מיידי שבו הודיעה על כריתת ההסכם עם רמות. בדו"ח נאמר כי בתמורה לקבלת הרישיון לטכנולוגיות ה-BBS, התחייבה החברה לממן תחזוקת פטנטים, לשלם לרמות תשלומים ותמלוגים ממכירת מוצרים המתבססים על טכנולוגיה זו. עוד הודיעה החברה כי באפשרותה להחזיר את הרישיון בכל עת. החברה הוסיפה כי בשלבי פיתוח מתקדמים תיאלץ החברה למצוא שותף אסטרטגי לקידום הפיתוח והמסחר, ואין כל ודאות גם בעניין זה שתצליח למצוא שותף כאמור.

בדו"ח לא הוזכר עצם קיומן של אבני דרך, וגם לא צוינה זכות הביטול שהייתה שמורה לרמות במסגרת ההסכם.

ההפרה הראשונה – אי הגשת דו"ח מיידי במועד

4.4. על פי המתואר בהסדרי האכיפה, סכסוך שהתפתח בין שתי החברות בשלהי שנת 2013 הוביל לכך שביום 17.12.2013 הודיעה רמות לתראפיקס על סיום ההסכם בין הצדדים, בשל אי עמידת תראפיקס באבני הדרך שנקבעו בהסכם (להלן – "המכתב הראשון").

וזוהי השתלשלות האירועים שהובילה לשיבוש מערכת היחסים החוזית בין הצדדים:

4.4.1. ביום 31.10.2013 התקיימה פגישה בין המשיבים 2 ו-3, ובין החוקרת הראשית של חברת רמות, פרופ' בקה סולומון (להלן – "פרופ' סולומון"). בפגישה הודיע המשיב 2 לפרופ' סולומון על קיצוצו של תקציב המחקר של תראפיקס בטכנולוגיות ה-BBS. לאחר פגישה זו החלה רמות להעלות דרישות כספיות מתראפיקס כתנאי להמשך קיום ההסכם, כמו דרישתה מתראפיקס להתחייב לגיוס כספים נוספים מעבר למוסכם תוך פרק זמן של שישה חודשים.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

- 4.4.2. **ביום 4.12.2013** התקיימה בניו-יורק פגישה בין המשיבים 2 ו-4 ובין מנכ"ל רמות, מר שלמה נמרודי (להלן – "נמרודי"). בפגישה זו הודיע נמרודי למשיבים, כי תראפיקס נמצאת במצב של הפרת הסכם.
- 4.4.3. **ביום 11.12.2013** שלח המשיב 2 לדירקטורים בחברה ולמשיבה 3 דוא"ל, שבו עדכן כי רמות איימה לבטל את ההסכם בין הצדדים.
- 4.4.4. **ביום 16.12.2013** התקיימה ישיבת דירקטוריון טלפונית שבה השתתפו המשיבים 2, 3 ו-4. בישיבה זו, עדכן המשיב 2 כי רמות מעוניינת לסיים את ההסכם עם החברה בטענה שהחברה אינה עומדת באבן הדרך הראשונה. בסיומה של הישיבה הוחלט שהנהלת החברה תעדכן את חברי הדירקטוריון בהתפתחויות שתחולנה בקשר ליחסים עם רמות.
- 4.5. **ביום 17.12.2013** שיגרה רמות את המכתב הראשון שבו הודיעה על סיום ההסכם עם תראפיקס. המכתב נשלח למשיב 2 אשר העבירו מייד למשיבה 3 ולסמנכ"ל הטכנולוגיות של החברה. המשיב 2 אף עדכן את המשיב 4 בקבלת המכתב.
- במכתב הראשון, ציינה רמות, כי המשיבה התחייבה במסגרת ההסכם לעשות מאמצעים מסחריים סבירים על מנת לפתח ולמסחר את המוצרים שניתנו בטכנולוגיות ה-BBS, וכי למיטב ידיעת רמות טרם החלה בפיתוח מוצר TYPE A. עוד נאמר במכתב הראשון, כי לפי ההסכם נדרשה החברה לעמוד באבני הדרך לפיתוח מוצר TYPE B, דרישה שלא מולאה על ידה.
- 4.6. **ביום 22.12.2013** שיגרה המשיבה מכתב תשובה למכתב הראשון שבו דחתה את טענותיה של רמות כלפיה. במכתב טענה המשיבה, כי עדכנה את רמות באופן שוטף וכי דאגה לשלוח לה דוחות חצי-שנתיים, כמתחייב. אשר לעיכוב הנטען בלוחות הזמנים, הפנתה החברה אצבע מאשימה כלפי רמות וצוות אוניברסיטת תל אביב שבראשה עמדה פרופ' סולומון, בטענה שהעיכוב נוצר בשל כשל שלהם, אשר התבטא באי הספקת "תאים יציבים להפקת הנוגדנים", שהיוו תנאי לעמידה באבן הדרך הראשונה.
- 4.7. **ביום 6.1.2014** שלחה רמות מכתב תגובה למכתבה של המשיבה בו התייחסה שוב לסיום ההסכם (להלן – "המכתב השני"). במכתב השני חזרה רמות על טענותיה המשפטיות כנגד המשיבה וציינה שוב את כוונתה לסיים את ההסכם עמה. רמות אף הציעה להיפגש עם נציגי החברה כדי לדון בביטול ההסכם מיידית.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

4.8. באותו יום עצמו, כך הובהר, החלה המשיבה לדון עם אנשיה בצורך לדווח לציבור על ביטול ההסכם. במייל ששלחה המשיבה 3, בו ביום, למשיבים 2, 4 ו-5, ואשר אליו צירפה את המכתב השני, ביקשה המשיבה הנחיות כיצד לפעול. בתגובה, הציע המשיב 4 לדון בנושא בדירקטוריון, תוך קביעה כי הוא אינו רואה בעיה לדווח, כלשונו, אף כי ישמח לראות תכנית לגבי דיווחים עתידיים. המשיב 5, עורך הדין החיצוני של החברה, השיב לעומת זאת לפנייה, כי בעיקרון צריך לדווח אוטומטית כאשר נודע לחברה. עוד הוסיף כי הכלל הוא שכאשר קורה משהו מהותי יש לדווח עליו וכן כי אבדן אחת מ-2 התוכניות של החברה הוא מהותי מספיק.

4.9. **ביום 7.1.2014**, לבקשת המשיבה 3, הועבר לחברה על ידי משרדו של עורך דין נוסף אשר סייע לחברה בסכסוך עם רמות (להלן – "משרד עוה"ד") סיכום של השתלשלות האירועים שהתרחשו במגעיה של החברה מול רמות (להלן – "סיכום האירועים"). בסיכום האירועים הוזכר המכתב הראשון, כמכתב המרכזי שבו הודיעה רמות על כוונתה לסיים את ההתקשרות עם החברה, וכן פורטו בו מכתב התשובה של החברה לרמות והמכתב השני של רמות.

על בסיס סיכום האירועים **ביום 8.1.2014** הוכנה **במשרדו** של המשיב 5 טיוטת דו"ח מיידי, אשר כללה התייחסות הן למכתב הראשון והן למכתב השני. הטיוטה, יש להדגיש, לא הועברה באותו שלב לאף גורם אחר מחוץ למשרדו של המשיב 5.

4.10. **ביום 8.1.2014** התקיימה ישיבת דירקטוריון טלפונית של החברה, שבה עדכן המשיב 2 בקבלת מכתב מרמות, אשר נסמך על הטענה שהחברה הפרה את ההסכם. המשיב 2 לא הזכיר את מועדי קבלת המכתבים, או, את עצם העובדה שמדובר היה בשני מכתבים. בסופו של הדיון, הוחלט להוציא דו"ח מיידי שהתייחס להודעת ביטול ההסכם שקיבלה החברה מרמות, ולכלול בדו"ח גם את עמדתה של תראפיקס בנושא.

לאחר הישיבה העביר המשיב 5 טיוטת דו"ח מיידי לעיונם ולהערותיהם של המשיבים 2-4 וביקש להעביר את הטיוטה לעיון ולהערותיו של משרד עוה"ד שערך את סיכום האירועים. בטיוטה שהועברה ניתן ביטוי למכתב השני בלבד, שמועד קבלתו לא צוין. ההתייחסות למכתב הראשון שנמצאה בטיוטת הדו"ח נמחקה משום מה.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

המשיבים 2 ו-4 אישרו את טיוטת הדו"ח, שכאמור לא הכילה התייחסות למכתב הראשון.

4.11. **ביום 12.1.2014**, בעקבות פנייה של המשיבה 3 למשיב 5, התברר כי הדו"ח המיידית טרם הוגש לרשות מתוך שכחה של המשיב 5. כפי שיתואר להלן, רק ביום למחרת, קרי ביום 13.1.2014, הוגש הדו"ח.

לטענת הרשות, מאחר שהמשיבים 1-4 היו מודעים לקבלת המכתב הראשון, חייבים היו להבטיח מתוקף מעמדם ותפקידם בחברה שיוגש על ידי המשיבה דו"ח מיידית לגבי המכתב הראשון מיד עם קבלתו.

אי הגשת הדו"ח במועד, כפי שנעשתה בעניין זה, מתוך רשלנות, משמעה, לשיטתה של ב"כ הרשות, ביצוע הפרה של אי דיווח כמשמעותה בחוק.

ההפרה השנייה – הכללת פרטים מטעים בדו"ח מיידית

4.12. **ביום 13.1.2014** כאמור פרסמה המשיבה את הדו"ח המיידית (להלן – "הדו"ח המיידית" או "הדו"ח") שעליו חתם המשיב 2. בדו"ח המיידית הודיעה החברה כי קיבלה מרמות מכתב המודיע על כוונתה של רמות לסיים את ההסכם בין הצדדים, שכן, לטענת רמות, החברה לא עמדה בלוחות הזמנים שנקבעו בהסכם. מועד קבלת המכתב לא הוזכר בדו"ח המיידית.

בדו"ח המיידית נכתב כי לעמדת המשיבה, הודעת רמות על סיום ההסכם משוללת יסוד, וכי הובהר לרמות על ידי תראפיקס, שהעיכובים נגרמו תוצאה מהתנהגות גורמים שאינם בשליטת החברה, ובכלל זה, גורמים באוניברסיטת תל אביב עצמה. עוד נאמר בדו"ח, כי לאורך השנים, רמות ידעה והסכימה לעיכובים.

הדו"ח המיידית לא כלל התייחסות להשתלשלות האירועים, לא הזכיר את המכתב הראשון, גם לא את תגובת החברה למכתב רמות, ולא את המכתב השני. כל שנאמר בו לא היה אלא אמירה כללית, כי החברה קיבלה הודעה מרמות על סיום ההסכם.

לפי המובא בהסדר, צויין בדו"ח - במשבצת שבה יש לציין את התאריך והשעה שבהם נודע לתאגיד לראשונה על האירוע או העניין שזוהה הדו"ח (להלן – "משבצת המועד") - כי "הדיווח משקף את ההתכתבויות בין הצדדים בנושא".

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

אליבא דרשות, האמירות הכלולות בדו"ח המיידים המתייחסות למכתב אחד בלבד, ואי אזכור המועד שבו קיבלה המשיבה 1 את המכתב הראשון במשבצת המועד, מגבשים הפרה של הכללת פרטים חסרים ומטעים בדוח המיידים.

ההפרה השלישית – הטעיית הרשות

4.13. **ביום 19.1.2014** פנה סגל הרשות למשיב 5 לצורך בירור פרטים הקשורים לדו"ח המיידים. סגל הרשות דרש לקבל מהמשיב 5 את ההסכם בין המשיבה ובין רמות, ואת ההודעה על סיומו של ההסכם. לאחר שהמשיבה 3 מסרה לידי את ההסכם ואת המכתב השני בלבד, העביר המשיב 5 באמצעות מערכת המגנ"א את המסמכים הללו לסגל הרשות. החברה, כך מתברר, לא העבירה לרשות את המכתב הראשון.

4.14. **ביום 29.1.2014** בעקבות פנייה נוספת של סגל הרשות לחברה, שיגרה החברה לרשות מכתב חתום, שהוכן על ידי המשיב 5 (להלן – "המכתב הראשון לרשות") בו שוב דווח לרשות, כי: "הודעת רמות בדבר סיום הסכם הפיתוח התקבלה אצל החברה בהפתעה גמורה וללא כל התרעה מוקדמת מצד רמות. החברה סבורה כי היא פעלה זיה על מנת לקדם את הטכנולוגיה וכי לא קמה לרמות עילת ביטול". עוד דווח במכתב הראשון לרשות, כי "מעולם לא התקבלה אצל החברה כל השגה מטעם רמות ביחס להתקדמות בצוע ההסכם".

החברה לא הזכירה במכתב הראשון לרשות, את המכתב הראשון של רמות ובו ההודעה על סיום ההסכם עם החברה. כמו כן, לא צוין בו המועד שבו הועבר מכתב זה לידי המשיבה. לא דווח במכתב לרשות עוד, כי למכתב הראשון של רמות קדם סכסוך בין שתי החברות שהחל כבר בסוף שנת 2013. יתרה מזו, מעיון במכתב הראשון לרשות עולה, כי הוצגו בו פרטים מטעים, כולל, האמירה שהמשיבה 1 קיבלה את המכתב השני "בהפתעה גמורה".

מעיון חוזר בהסדרי האכיפה שהוגשו למותב עולה כי טיוטת המכתב הראשון לרשות אשר הוכנה על ידי המשיב 5, הועברה להערותיהם של המשיבים 3-4 ומשרד עוה"ד שסייע לחברה. בהסדר עם המשיב 4 צוין, כי הערתו הייתה טכנית, ונגעה רק למינוח המקצועי המופיע במכתב הראשון לרשות. אשר למשיב 2, לגביו צוין כי הוא זה שאישר לשלוח את המכתב לרשות, לאחר שהמשיב 5 חתם עליו.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

4.15. באותו יום, ה-29.1.2014, בהמשך לדו"ח המיידני מיום 13.1.2014, פרסמה החברה דו"ח מיידני נוסף שבו הודיעה כי הודעת רמות על סיום ההסכם איננה מוצדקת ומשוללת יסוד, וכי הצדדים מנהלים משא ומתן ליישור ההדורים ביניהם.

4.16. **ביום 17.2.2014** בעקבות פנייה שלישית של הרשות לחברה, העבירה זו לרשות מכתב נוסף, חתום גם הוא על ידי המשיב 5 (להלן – "המכתב השני לרשות"). במכתב זה טענה החברה כי תכתובותיה עם רמות נעשו באמצעות דואר אלקטרוני של ד"ר רונלד אליס, אשר כבר סיים בפועל את עבודתו בחברה עוד ביום 1.1.2014, וכי בשל כך העבירה החברה לרשות רק חלק מהתכתובות שהצליחה לשחזר מתיבת הדואר שלו.

גם במכתב השני לרשות לא הביאה החברה לידיעתה של הרשות את דבר קיומו של המכתב הראשון בדבר סיום ההסכם.

טיוטה של המכתב השני לרשות, הועברה טרם שליחתה לרשות, לעיון ולהערות המשיבים 2, 3 ו-4. לאחר התייחסות המשיבה 3, אישר המשיב 2 את שליחת המכתב לרשות. על המכתב חתום כאמור המשיב 5.

4.17. **ביום 19.3.2014** התקיימה ישיבה של סגל הרשות עם נציגי החברה, בה התברר לסגל הרשות, כי בין החברה ובין רמות היו תכתובות קודמות אשר לא הובאו לידיעת הרשות. רק לאחר ישיבה זו, העבירה החברה לרשות את המכתב הראשון ואת תשובת החברה למכתב זה.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

ההפרות נשוא ההסדר

5. עיון בהסדרי האכיפה שפורטו לעיל מבהיר, כי במסגרת הסדרי האכיפה, הוענקו למשיבים הקלות לא מבוטלות, שכן, הרשות מחקה בהם חלק מן ההפרות שיוחסו להם בכתבי הטענות. בהסדרי האכיפה של המשיבים 1, 2 ו-3, נמחקו שתי ההפרות הראשונות שהובאו בכתב הטענות, ובהסדר האכיפה עם המשיב 5, נמחקה אחת משתי ההפרות אשר יוחסו לו בכתב הטענות.

ההחלטה דהיום, תתמקד אפוא, מטבעם של דברים, בהפרות שנקבעו במסגרת ההסדרים, ובאלה בלבד.

עניינה של ההפרה הראשונה אשר יוחסה בהסדר למשיבים 1-4 בלבד, הוא אי הגשה במועד של הדו"ח המידי מיום 17.12.2013 מתוך רשלנות חמורה (להלן – **"ההפרה הראשונה"**). לשיטתה של הרשות, העובדה שהחברה לא דיווחה לציבור על הודעת ביטול ההסכם על ידי רמות גיבשה הפרה של ס"ק (2) לחלק ג' לתוספת השביעית לחוק, שזו לשונו: **"לא הגיש לרשות דוח... באופן או במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיפים 25(ד), 26(ג), 30, 35(ב)(2), 35(ו), 35(א), 35כד, 36... מתוך רשלנות חמורה והיה עליו לדעת שיש בכך כדי להטעות משקיע סביר"**.

ההפרה השנייה נשוא ההסדר, אשר יוחסה לכל המשיבים, התייחסה לדו"ח המידי שבמסגרתו הודיעה המשיבה על סיום ההסכם עם רמות, ואשר כלל אליבא דרשות, פרטים חסרים מהותיים כמוזכר לעיל (להלן – **"ההפרה השנייה"**). הפרה זו ביסוסה בס"ק (4) לחלק ג' לתוספת השביעית לחוק, שזו לשונו: **"כלל בטיוטת תשקיף, בתשקיף, בדוח... שהוגשו לרשות לפי חוק זה, פרט מטעה, בניגוד להוראות סעיף 144(א)... והיה עליו לדעת שיש בכך כדי להטעות משקיע סביר"**.

עניינה של ההפרה השלישית, שיוחסה למשיבים 1-4 בלבד (ולא יוחסה למשיב 5) בהצגת פרטים מטעים במכתבים שמסרה המשיבה לרשות, בכל הנוגע לתיאור השתלשלות האירועים שסיימו את מערכת היחסים העסקית בינה ובין רמות (להלן – **"ההפרה השלישית"**). לשיטתה של הרשות, התגבשה הפרה זו נגד המשיבים כנגזר מסעיף 52 לחוק, שזו לשונו:

"בלי לגרוע מהוראות כל דין, לעניין פרק ח'4, יראו גורם מפוקח שגרם להצגת פרט מטעה לרשות בדיווח, במסמך או בהודעה, אשר הגשתם נדרשת לפי כל דין, לרבות לפי דרישה של הרשות או עובד שהוסמך לכך, כשהיה עליו לדעת שיש בכך כדי להטעות את הרשות, כמבצע הפרה של הוראה המנויה בחלק ג' לתוספת השביעית".

מכאן, כך לפי עמדת הרשות, במסגרת ההסדרים שנכרתו על חמשת המשיבים, שהמשיבים 1-4 נושאים באחריות **לשלוש ההפרות** נשוא הדיון, בעוד המשיב 5 נושא באחריות **להפרה אחת בלבד**.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

השיקולים לאישור ההסדר

6. כבר הובהר בפסיקת הוועדה, יותר מפעם, כי שיקולי המותב בבואו לאשר או לדחות הסדר אכיפה שנקשר בין צדדים לתיק מנהלי, נסמכים, במידה בלתי מבוטלת, על שיקוליו של יו"ר הרשות בבואו לקשור הסדר עם המפר (סעיף 54ב(א) לחוק). בין אלה שלושת השיקולים המנויים בסעיף 52מד לחוק, הם, "(1) חומרת המעשה ונסיבותיו; (2) הערכת טיבן ועוצמתן של הראיות הקשורות באותו מעשה; (3) מדיניות האכיפה של הרשות". שיקולים נוספים, נימנו גם בסעיף 52נב לחוק (ראו, ת"פ (כלכלית) 16049-02/14 יו"ר רשות ניירות ערך נ' בנבנישתי (פורסם בנבו, 10.3.2014)) והם יפים למערך השיקולים בכל תיק לעצמו.

שיקולים אלה ונוספים, יידונו להלן בהתייחס להסדרי האכיפה נשוא דיוננו.

חומרת המעשה ונסיבותיו

7. כבר נאמר בפסיקה, חזור ואמור, כי הפרות הדיווח פוגעות בלב ליבו של עקרון הגילוי הנאות. קביעה זו נכונה גם לענייננו, שנושא הדיווח עומד במרכזו. כך, השופט שמגר בפרשת ברנוביץ': "עקרון היסוד עליו מושתתים דיני ניירות ערך, ובכלל זה חוק ניירות הערך הישראלי, הינו עיקרון הגילוי הנאות. משמעו של עיקרון זה הוא מסירת מידע מלא אודות החברה... חובת הגילוי, המוטלת על החברות אשר ניירות הערך שלהן נסחרות בבורסה, עיקרה בחשיפתם של הנתונים הרלוונטים למשקיע ובמניעת הטעייתו..." (ע"א 5320/90 א.צ ברנוביץ נכסים השכרה בע"מ נ' רשות ניירות ערך, פ"ד מו(2) 818, 830 (1992)).

מוסכמת עלינו בנקודה זו גישת הרשות, כפי שבאה לידי ביטוי בכל הבקשות לאישור הסדרי האכיפה שהוגשו לנו, שבהן עמדה על המשמעות כבדת המשקל שיש לייחס להפרות שעניינן תקינות הדיווח. זאת, לא רק באשר לעצם חובת הדיווח במועד, אלא גם, ולא פחות מכך, באשר לאמינותו של הדיווח. והרי, למותר לשוב ולהזכיר כי השקיפות והגילוי הנאות הם הרציונל המרכזי הניצב בבסיס כללי הדיווח שהם הכלי שבאמצעותו אמור המשקיע לכלכל צעדיו בשוקו השקעה בניירות ערך.

ודוק, אין לשכוח בענייננו כי המשיבים 1-4 הסכימו להודות במסגרת הסדרי האכיפה, כל אחד לעצמו, גם בהפרה של הטעיית הרשות, שחומרתה מתבטאת בפגיעה שהיא גוררת באמון בין הגורמים המפוקחים ובין הרגולטור. אך מובן מאליו הוא, כי הטעיית הרשות על ידי מי שפועל בשוק ההון, יש בה כדי לגרום לפגיעה קשה ביכולתה של הרשות לבצע תפקידה כיאות. עמדנו על כך בפרשת גליקומיינדס (ת"מ 8/13 יו"ר רשות ניירות ערך נ' גליקומיינדס בע"מ (8.4.2014)) והדברים שאמרנו שם יפים גם לענייננו כאן, לאמור:

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

"הפרה זו נחשבת לחמורה יחסית, ומסווגת בין הפרות המינהליות החמורות המנויות בחלק ג' לתוספת השביעית לחוק ניירות ערך. זאת, נוכח החשיבות שמקנה המחוקק לשמירה על מעמדו של הרגולטור ועל הבטחת יכולתו לפעול, כחלק מהאינטרס הציבורי, לשמור על תקינות פעילותו של שוק ההון תחת פיקוח הרשות. יכולת זו של הרשות למלא את תפקידה, מחייבת את השחקנים בשוק, לנורמה גבוהה של גילוי אמת על מנת לאפשר יחסי אמון בין הרגולטור לבין הגורמים המפוקחים על ידיו (ראו, על ההיסטוריה החקיקתית של הפרה זו בספרו של צביקה גבאי אכיפה מינהלית בדיני ניירות ערך 404-405 (2012))" (ראו, פס' 19 להחלטה).

8. מן המובא בבקשות לאישור הסדרי האכיפה בענייננו עולה, כי הרשות קבעה מדרג אחריות בין המשיבים, שהתבסס על תפקידו ומעורבותו של כל אחד מן המשיבים בהפרות השונות.

במעגל הראשון הציבה הרשות את המשיב 2, שכהן כמנכ"ל החברה, ואשר לשיטתה, חלקו בביצוע הפרות היה משמעותי. בעיקר הודגשה העובדה שהמשיב 2 היה זה שאישר את הגשת הדו"ח המיידית המטעה לרשות וגם זה שהגיש לה את מכתבי התשובה המטעים.

במעגל השני סימנה הרשות את המשיב 4, שהיה יו"ר הדירקטוריון ואשר סייע למנכ"ל בניהול החברה.

במעגל השלישי הציבה הרשות את המשיב 3, סמנכ"לית הכספים של החברה, וזאת, על רקע מקומה ותפקידה בהיררכיה הניהולית, ובשל מעורבותה בפועל באירועים נשוא ההסדר.

המשיב 5 הוצב במדרג האחריות האחרון, בשל היותו יועץ משפטי **חיצוני** שלא נשא משרה בחברה.

יוער, כבר כאן ומיד, כי קביעת רף אמצעי האכיפה של המשיבים, במעגלים שאותם שירטטה ב"כ המשיב בבקשתה לאישור ההסדר, איננה נראית בעינינו מחויבת המציאות. לדעתנו, אין לקבוע את רמת אמצעי האכיפה של כל משיב ומשיב על ידי הצבתו במעגל קרוב או רחוק של מערך העשייה המפרה. נראה, כי השיקולים בקביעת רף אמצעי האכיפה של כל משיב לעצמו, אינם אמורים להיגזר משירטוט מעגלי אחריות ערטילאיים, אלא, ממגוון שיקולים עקרוניים ואישיים החלים על כל מפר ונסיבותיו השונות.

9. מקובלת עלינו בכל מקרה, עמדתה של ב"כ הרשות לעניין השיקולים הכלליים הנובעים מעצם כריתת הסדרי האכיפה, כמו, שיקולי יעילות ההליך והחיסכון בזמן שיפוט, וכיו"ב, כמפורט בבקשה. ראוי להזכיר בקשר זה דברים שאמרנו בהחלטתנו בת"מ 1/16 יו"ר רשות ניירות ערך נ' בבילון בע"מ ואח' (22.9.2016) שכך הסברנו שם:

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

"מדיניותה של הרשות, החותרת ככלל, מכח סמכותה בחוק, לקיצור הליכים מנהליים ולסיומם בדרך של הסדר מוסכם, היא מדיניות שיש בה... כדי להביא תועלת לשוק ההון ולשחקניו, ככל שהיא מתבצעת בדרך ראויה. גם אם אינה נקיה מפגמים, יש בה בדרך זו של צמצום ההידיוניות וקיצור הליכים, משום בשורה למי שנקלע לעימות עם הרשות בתחומי שוק ההון... משעלתה המסקנה כי קם הבסיס להפרות שיוחסו למשיבים במסגרת ההסדר, כל אחד לפי חלקו במחדלי הדיווח, לא נותר אלא לבחון את מידתם והיקפם של אמצעי האכיפה המוסכמים שהוטלו על כל אחד מן המשיבים, בגין הפרות אלה, קרי, האם חורגים הם, אם לאו, מן המצופה והמקובל בתחום הפרות הדיווח" (שם, עמ' 25).

אליבא דרשות, אמצעי האכיפה המוסכמים בענייננו, הם סבירים ומידתיים ואף עונים על אלמנט ההרתעה, כפי שיורחב עוד, בהמשך.

טיב הראיות ועוצמתן

10. התיק נשען על עדויות ומסמכים רבים הכלולים בחומר הבסיס המינהלי, וזאת, בנוסף להודאת המשיבים כולם בעובדות המפורטות בהסדרי האכיפה. על רקע האמור, אין חולק כי קמה התשתית הראייתית המספקת לקשירת ההסדר שהונח בפנינו.

מדיניות האכיפה של הרשות

אשר למשיבה 1

11. על החברה הוטלה אחריות לשלוש ההפרות נשוא ההסדר, מכח פעולתם של המשיבים 2-4 ששימשו נושאי משרה ואורגנים בה.

מקובלת עלינו התחשבותה של הרשות במצבה הכלכלי של החברה, שלפי המוסכם, אינה עוסקת עוד היום, בתחום המחקר נשוא ההפרות וההסדר, לאחר שטכנולוגיות ה-BBS הוחזרו על ידה לרמות כתוצאה מסיום הפעילות העסקית בין שתי החברות. דוחותיה הכספיים של החברה נכון ליום 30.9.2016, מלמדים על הפסדים נצברים בסך של כ-120 מיליון ש"ח הנובעים מהפסדים תפעוליים. וכפי שתואר בהסדר, לא הצליחה החברה למכור, מאז הקמתה, אף מוצר ממוצריה. על אף שלחברה אין היום התחייבויות כספיות כמו הלוואות או אג"ח, ואף שיש לה כספים נזילים, הוסכם בהסדר, כי תזרים המזומנים שלה שלילי, ונובע מפעילות שוטפת. מצבה הכספי המתואר, כך עולה מן ההסדר, חייב את החברה לרשום הערת עסק חי בדוחותיה, וזו תיאלץ, כך הוסבר, לגייס הון נוסף בדחיפות אם תבקש להמשיך לפעול. אין לשכוח גם זאת, כי על פי המובא בהסדר, נשללה מן החברה על ידי סגל הרשות, היכולת לבצע הנפקות על פי תשקיף מדף, כך שהחברה מוגבלת ביכולתה לגייס הון הנדרש לה.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

מן ההסדר עולה עוד, כי בשנת 2015, הצליחה החברה לגייס סכום כסף של כ-2.2 מיליון ש"ח ממשקיע פרטי, אלא, שזה הציב תנאי להשקעתו, שלפיו אם תימצא החברה מפרה את דיני ניירות ערך, תהיה חייבת לשפוטו בגובה העיצום, ככל שעיצום כספי יוטל עליה על ידי הרשות. עובדה זו, כך ב"כ הרשות, נלקחה בחשבון בקביעת גובה העיצום המוסכם במסגרת ההסדר, וזאת, על רקע הצפי שבכל מקרה יוכפל סכום זה לצורך שיפוי אותו משקיע.

ודוק, אף שתיאור מצבה העגום של החברה קיבל ביטוי בעל משמעות במסגרת ההסדר, יש להעיר, כי מצב כספי קשה של חברה החיה מגויס כספים קבוע, ממקורות חיצוניים, הוא מצב משתנה. העובדה שבשלב מסוים נראית החברה כעומדת בפני שוקת שבורה, כפי שקרה לגביה נכון לקשירת ההסדר עמה, אין משמעה שכך יהיה מצבה גם בהמשך. במיוחד כך, כאשר עולה מן האמור כי בעת קשירת ההסדר, נמצאה החברה בהליכי הנפקה בנאסד"ק, לאחר שהגישה טיוטת תשקיף ל-SEC, ועיניה לעתיד.

12. וגם זאת יש לציין, במהלך הדיון בפנינו ביום 16.2.2017, שהתמקד אמנם בעיקר בענייניו של המשיב 4, הגיש עו"ד אדרת - המייצג הן את החברה והן את המשיב 4, מסמך המרכז את הפעולות שנקטה החברה למניעת הישנות ההפרות. מדבריו עלה כי בינתיים הוחלפו על ידי החברה, חברי הדירקטוריון, חברי ההנהלה וגם הייעוץ המשפטי. בנוסף, עולה מהמסמך שהגיש עו"ד אדרת, כי הוחל ביישום יום יומי של נוהלי הדיווח הקשורים בתכנית האכיפה הפנימית, שבה התחייבה החברה. ההנהלה הבכירה, כך הוסבר עוד, מבצעת את הוראות תכנית האכיפה הפנימית ואף מקיימת מעת לעת ביקורת פנימית לצורך הבטחת יישומה הנאות של תכנית האכיפה הפנימית.

כל עיצום כספי שיוטל על החברה, כך הוסכם בהסדר, ייגרע מקופת המזומנים של החברה ועלול להביא לסגירתה. מכל מקום, גם אליבא דב"כ הרשות, ברור שהנטל של העיצום הכספי ייפול על בעלי המניות, ולא לכך הכוונה. מכאן, כך הוסבר, סכום העיצום הכספי שהועמד על 150,000 ש"ח בלבד, שהינו סכום נמוך למדי, אך נראה סביר עם זאת בנסיבות המתוארות, בהיותו מאזן בין הרצון לאפשר לחברה לשרוד ולהמשיך לפעול בעיסוקה החשוב, ובין תכלית ההרתעה שהיא אחד הפנים של תיאוריית הענישה.

לחיזוק עמדות הצדדים בהסדר, היפנתנו ב"כ הרשות אל סנקציות כספיות שהוטלו על ידנו בעבר בתיקים מינהליים קודמים על חברות קטנות שסבלו מקשיים כלכליים (ראו, ת"מ 3/13 יו"ר רשות ניירות ערך נ' אינוונטק סנטראל מלונות בע"מ (3.2.2014) שבו הוטל על החברה במסגרת הסדר עיצום כספי בסך 250,000 ש"ח בגין הפרת אי דיווח, לאחר שמותב הוועדה הכיר במצבה הכלכלי הקשה של החברה, ובתוצאתו הקשה של עיצום כספי גבוה כלפי בעלי האג"ח; וכן, ת"מ 2/14 יו"ר רשות ניירות ערך

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

נ' אקסטרא פלסטיק בע"מ (19.11.2014) שם הוטל על החברה במסגרת הסדר, עיצום כספי בסך 220,000 ש"ח בגין שתי הפרות דיווח, זאת תוך התחשבות במצבה הכלכלי הקשה של החברה).

הצדדים ביקשונו לאשר את המוסכם בהסדר לגבי החברה, על רקע המוסבר לעיל. בחינת הרקע להסדר זה עם החברה, שכנעה אותנו כי מדובר בהסדר סביר, הראוי לאישורנו.

אשר למשיב 2

13. המשיב 2, שכיהן כאמור כמנכ"ל החברה, הודה בשלוש ההפרות שייחסה לו הרשות כמפורט לעיל. לטענת הרשות כביטויה בהסדר, היה המשיב מודע לסכסוך עם רמות ולקבלת המכתבים מרמות, ולכן היה חייב לוודא שהחברה תמלא חובתה ותגיש דוח מיידי מיד עם קבלת המכתב הראשון. המשיב 2, כפי שהוסבר לעיל, השתתף בהכנת הדו"ח המיידי מיום 13.1.2014, אישר את הגשתו וחתם עליו ובשל מעשיו אלה ייחסה לו הרשות אחריות להפרה של הכללת פרטים חסרים מהותיים בדו"ח המיידי. לגבי מעורבותו בהפרה השלישית, הזכירה ב"כ הרשות, כי המשיב קיבל לעיונו את טיוטת המכתבים לרשות ואישר בדוא"ל את הגשתם לרשות. מעשיו אלה גיבשו, לכל הדעות, הפרה של הטעיית הרשות.

נראה כי בצדק מצאה הרשות להתחשב בעובדת היותו של המשיב 2 תושב חוץ, שלא התגורר דרך קבע בישראל, ואשר נטל על עצמו לראשונה לנהל את החברה מטעמים אידיאולוגיים. יוער, כי המשיב 2 כיהן בתפקידו זה במשך חודשים ספורים בלבד, תוך שהסתייע בעצותיו של המשיב 4. המשיב, כך הוסכם, ביקש לסיים את תפקידו בחברה זמן לא רב לאחר שנכנס לתפקידו. לפי המוסכם, המשיב לא הפיק כל רווח מפעילותו בביצוע ההפרות.

ממסמכים שצורפו לבקשה לאישור ההסדר עלה כי מצבו הכלכלי העכשווי רעוע.

בנסיבות המתוארות מצאנו, שהעיצום הכספי שהוטל על המשיב 2, ואשר הועמד על סך 125,000 ש"ח, בשילוב עם הסנקציה של מניעת כהונה ארוכה לתקופה של 30 חודשים בפועל, מבטאים איזון ראוי בין חומרת המעשים ובין הנסיבות המקלות בעניינו.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

אשר למשיבה 3

14. המשיבה 3, סמנכ"לית הכספים, הודתה באורח מלא בעובדות ההסדר. עם זאת, היא נמנעה מלהודות בשתי הפרות הדיווח שיוחסו לה תוך שהסכימה להודות בהפרה של הטעיית הרשות בלבד.

לפי האמור בהסדר, המשיבה 3 הייתה מודעת לסכסוך עם רמות וקיבלה לעיונה את המכתב הראשון. המשיבה לא הסכימה לטענת הרשות, כי היה עליה לוודא, מתוקף תפקידה, שהחברה תגיש דוח מיידי מיד עם קבלת המכתב הראשון.

העיון בעמדות הצדדים במסגרת ההסדר, הותיר בעינינו סימן שאלה לגבי הבסיס המשפטי שהציבה ב"כ הרשות, בטענה לאחירותה של משיבה זו לאי הדיווח במועד של הדו"ח המיידי. כסמנכ"לית הכספים של החברה, הייתה המשיבה 2 אמונה על תחום הכספים, ולא מצאנו שהאחירות לדיווח השוטף של החברה הוטלה עליה באופן מפורש.

לאחר ששבנו ושקלנו את שאלת אחירותה של המשיבה 2 לאי הדיווח, החלטנו שמאחר שסכום העיצום הכספי שעליו הוסכם בהסדר האכיפה נמוך בכל מקרה, וכי זהו הסכום שקיבלו על עצמם לשלם נושאי משרה, במסגרת הסדרי אכיפה אחרים, בגין הפרה אחת בלבד (ראו לדוגמה, ת"מ 1/16 יו"ר רשות ניירות ערך נ' בבילון בע"מ ואח' (22.9.2016) בו הוטל על סמנכ"לית הכספים עיצום כספי בסך 75,000 ש"ח בגין הפרה אחת, וזאת, ללא סנקציה של מניעת כהונה עליה). אין לנו צורך להכריע בשאלה זו בענין דנא. החלטנו כי ניתן לאמץ את עמדת הצדדים, כפי שהינה, במסגרת ההסדר, ולהותיר על כנו את העיצום הכספי המוסכם, שהועמד על ידם, על סך 75,000 ש"ח, וזאת, לצד מניעת כהונה ממנו, על תנאי, למשך חצי שנה.

מלים אחרות, לא ראינו לדחות את ההסדר הזה, בשל ספק לגבי אחירותה של המשיבה 3 להפרה הראשונה, שכן גובה העיצום הכספי שנטלה על עצמה, סביר הוא בעינינו, גם אם מדובר בשתי הפרות בלבד.

אשר למשיב 4

15. לגבי המשיב 4 הותירו לנו הצדדים את שיקול הדעת לעניין קביעת אמצעי אכיפה של מניעת כהונה בפועל. וכן, לעניין קביעת אורך תקופת המניעה, אם תוטל.

בנסיבות אלה החלטנו לזמן את הצדדים לדיון בפנינו, לצורך שמיעת טיעוניהם בעל פה בסוגיה זו (להלן – "הדיון עם המשיב 4").

בטרם דיון בטיעוני הצדדים בפנינו, יש להזכיר, כי אחירותו של המשיב 4 בנושא הדיווח, הורחבה בתיק זה, מעבר לאחירות הרגילה המוטלת, ככלל, על יו"ר

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

דירקטוריון של חברה, וזאת לאור התפקיד הנוסף שנטל על עצמו, לסייע למנכ"ל החברה, המשיב 2, בניהול השוטף של ענייניה.

טענותיה של הרשות כלפי המשיב 4 הופנו אל רשלנותו באי הבטחת עמידתה של החברה בחובתה להגיש דו"ח מיידי מיד עם קבלת המכתב הראשון מרמות. זאת, כנטען על ידי הרשות במסגרת ההסדר, אף שהיה מודע היטב לסכסוך עם רמות ולמכתב הסיום הראשון ששיגרה זו אל המשיבה. עניינה של הפרה נוספת שייחסה הרשות למשיב 4 בפרטים המטעים ששולבו בדו"ח המיידי מיום 13.1.2014, שבהכנתו נטל המשיב חלק, כמו גם באישור שליחתו לרשות

אשר למעורבותו של המשיב 4 בהפרה השלישית של הטעיית הרשות, הובהר בהסדר, כי מחדלו התבטא בעובדה שקיבל לעיונו ולהערותיו את טיוטת המכתבים שהועברו לרשות ואף השתתף בהכנתם, ועם זאת לא וידא שייכלל בהם כל המידע הרלבנטי לרשות.

16. אל מול השיקולים הנ"ל, עומדים בענייננו השיקולים לקולא, שאותם הביאה הרשות בחשבון בקביעת אמצעי האכיפה במסגרת ההסדר. בין אלה, תפקידו המשני ומידת מעורבותו הפחותה של המשיב 4 באירועים נשוא הדיון, לעומת המשיבים האחרים. ב"כ הרשות הסכימה כי ככלל, אין לראות ביו"ר דירקטוריון של חברה כמי שהאחריות לדיווחיה המיידיים של החברה חלה עליו. אחריותו של המשיב דנא, נגזרת עם זאת, לשיטתה, מן העובדה שהעניק סיוע צמוד למנכ"ל החברה בניהול ענייניה (ראו, דברי המשיב בפרוט' הדיון בפנינו, בעמ' 10 שו' 16-18). גם המשיב הזה, כך הוסכם, לא הפיק רווח ממעורבותו בעסקי החברה נשוא ההפרות.

17. באשר לאמצעי האכיפה של מניעת כהונה, שאותה הותירו הצדדים לשיקולינו, שקלנו גם עניין זה בכובד ראש. מצד אחד, עמדה בפנינו טענתה של ב"כ הרשות שביקשה לשלב בין סנקציה כספית ובין סנקציה של מניעת משרה בפועל, כנגזר לדבריה מתיקים קודמים. מצד שני, לא מצאנו להתעלם מבקשתו של ב"כ המשיב להסתפק במניעת כהונה על תנאי בלבד, למשך שנה אחת לכל היותר. הקשבנו לטיעונו בעניין השלכות הקריטיות שאמורות להיות לעצם השעייתו של המשיב הזה, על החברה אשר זקוקה אנושות למי שנחשב ל"דמות מפתח בחברה".

יתרה מזו, לנגד עינינו עמד המכתב של דירקטוריון החברה מיום 31.1.2017, שמוען ליו"ר הרשות, ושב הוסבר כי "השעייתו בפועל של יו"ר החברה בשעה זו של תהליך ההנפקה תביא במידה קרובה לוודאית ל"מכת מוות" על תהליך ההנפקה, על סיכויי הצלחת תהליך ההנפקה בטווח הזמן הקרוב, ועל סיכויי החברה לגייס הון (פרטי או ציבורי) בנסיבות האמורות...".

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

לדברי המשיב עצמו, גמור היה עמו, כי אם תוטל עליו סנקציה של מניעת כהונה בפועל, ייטוש את החברה ולא ישוב אליה עוד. בדבריו ביקש להביא בחשבון את הודאתו ואת נטילת האחריות על ידו, לעומת האחרים שהתנערו מאחריות. "זה כואב לי ברמה האישית שמי שלקח אחריות זה פתאום נפגע..." , כך טען בפנינו (עמ' 25 שו' 26-15 לפרוט' הדיון).

שקלנו, כמבוקש בהסדר, את טיעוני הצדדים בנושא מניעת המשרה, לכאן ולכאן, והחלטנו לאמץ עמדת המשיב ולהסתפק בתקופת מניעה על תנאי בלבד, למשך שנה אחת. עשינו כן, מתוך תקווה שהמשיב ימשיך לפעול בחברה שפעילותה בתחום התרופות חיונית לציבור כולו.

אשר למשיב 5

18. במסגרת ההסדר שכרת המשיב דנא עם יו"ר הרשות, הסכים להודות כי אכן "כלל" פרט מטעה בדו"ח המיידית נשוא ההסדר, כפי שייחסה לו הרשות. שהרי, על אף שנחשף, לסיכום האירועים, התייחס בדו"ח המיידית שניסח רק למכתב סיום אחד. זאת עשה, מבלי כל אזכור של המכתב הראשון, ומבלי לציין את מועד הגעתו לחברה אף שזה היה המועד שבו הודע לה על סיום ההסכם עם רמות.

אין ספק כי המשיב 5 היה גם זה ששידר את הדו"ח המיידית לרשות, על הפרט המטעה בו, בהיותו אחד ממורשי החתימה האלקטרונית בחברה.

כל אלה מצביים לכאורה, כטענת הרשות, בסיס להפניית אצבע כנגד המשיב הזה, בגין ההפרה שגובשה מעצם ניסוח הדו"ח ושיגורו לרשות.

19. עדיין, כך ב"כ הרשות, יש לשקול התייחסות מקלה אל מחדלו של המשיב, ולא למצות עמו את הדין, בעיקר בשל התקדימיות שבייחוס אחריות לעורך דין חיצוני של החברה, שלא היה אורגן שלה.

שיקול מקל נוסף ראתה הרשות בהשוואה של מעשיו למעשיהם של יתר המעורבים בתיק. המשיב 5, כך הסכימה, לא היה מעורב מלכתחילה בהתנהלות החברה מול רמות, בזמן אמת, ונחשף למכתב הראשון רק לאחר שקיבל סיכום אירועים ממשדר עוה"ד שיעץ לחברה. יתרה מזו, מתברר, כך לדברי ב"כ הרשות, כי מרגע שנודע למשיב 5 על סיום ההתקשרות בין החברה לרמות, הכריז על חובתה של החברה להוציא דוח מידיי על כך בהקדם האפשרי.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

לעניין ההשוואה בין הטלת האחריות על המשיב הזה ובין הטלת אחריות על רואי חשבון חיצוניים לחברה, מצאה ב"כ הרשות כי עניינו של עורך הדין קל יותר. שהרי, בעניינם של **רואי החשבון החיצוניים** קבע המחוקק הפרה ייחודית, במטרה להכניס גורם זה תחת פיקוח החוק, מה שאין כן לגבי **עורכי דין חיצוניים**.

וגם זאת, אין לשכוח, כך ב"כ הרשות, שהמשיב הודה באופן מלא בעובדות ובהפרה שיוחסו לו, תוך שוויתר על טענות משפטיות שיכול היה להעלות במסגרת ניהול ההליך.

20. מותב הוועדה סבר כי סכום העיצום הכספי שהמשיב 5 הסכים ליטול על עצמו, אינו סביר. זאת, בהיותו נמוך מדי לדעת המותב, הן ביחס לסכום שהסכימו לשלם נושאי המשרה בחברה שהודו באותה הפרה במסגרת הסדרי האכיפה שהתקשרו בהם כמתואר לעיל, והן, ביחס לסכום שאותו הסכימו לשלם "שומרי הסף" שהתקשרו בהסכמי אכיפה בתיקים דומים.

לפיכך, זימן המותב את הצדדים לדיון (להלן – "**הדיון עם המשיב 5**") שבו התבקשה ב"כ הרשות להסביר מדוע ראתה לנכון להסכים לעיצום כספי נמוך משמעותית מזה שהוסכם עליו לגבי משיבים אחרים בתיק הנוכחי, או, לגבי משיבים דומים בתיקים אחרים (שיקראו להלן, יחד, למען הנוחות – "**העיצומים הכספיים האחרים**").

21. נזכיר, כי בהסדרי האכיפה שעליהם חתמו נושאי המשרה בחברה הזו, נטלו על עצמם נושאי המשרה, מלבד עיצומים כספיים כמפורט לעיל, גם אמצעי אכיפה נוספים, הם עיצום כספי על תנאי והגבלות כהונה לתקופה שונות.

בתיקים אחרים שדנו בשומרי סף הוטלו עיצומים כספיים גבוהים יותר. בת"מ 8/16 **גליקומיינדס** הוטל על רו"ח אבוגיאני עיצום כספי בסך 100,000 ש"ח בגין הפרה אחת. בת"מ 2/14 **אקסטרא פלסטיק** הוטל על רו"ח שכטר עיצום כספי בסך 100,000 ש"ח בגין שתי הפרות ובת"מ 2/15 **כמיפל** הוטל על רו"ח מוכתר עיצום כספי בסך 100,000 ש"ח בגין שלוש הפרות. יובהר, כי בשני התיקים האחרונים צוינו נסיבות מיוחדות לקולא.

22. בעקבות הדיון עם המשיב 5, שבו פרשנו בפני הצדדים את הדילמות שעמדו בפנינו בעת בחינתו של ההסדר, ושבו שמענו את טיעוניהם להצדקת ההסדר, הודיעונו הצדדים כי המשיב הסכים להגדיל את סכום העיצום הכספי שיהיה מוכן לשלם, ולהעמידו על **50,000 ש"ח** (במקום 40,000 ש"ח).

המותב סבור כי סכום זה עדיין איננו סביר ביחס לעיצומים הכספיים האחרים, ולכן הוחלט, לאחר שקלא וטריא, שלא לאשר את ההסדר עם המשיב הזה.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

דחיית ההסדר עם המשיב 5

23. בשונה מהסדרי האכיפה שנקשרו עם המשיבים 1-4, שאותם אישרנו כמפורט לעיל, לא מצאנו לאשר את ההסדר עם המשיב 5, מן הנימוקים שיפורטו להלן. בעיקרו של דבר, יש לשוב ולומר, כי לא שוכנענו מנימוקי הצדדים, שקיימת סבירות בהפחתה המשמעותית, הניכרת, של העיצום הכספי שהוטל על המשיב 5, בהשוואה לעיצומים הכספיים שהוטלו על המשיבים האחרים כמתואר.

אין לשכוח גם שבמסגרת ההסדר, ויתרה הרשות על ההפרה הנוספת שאותה ייחסה למשיב מלכתחילה, במסגרת כתב הטענות, היא ההפרה של הטעיית הרשות. ההפחתה הניכרת בסכום העיצום הכספי במסגרת ההסדר, אינה עומדת, אפוא, בפני עצמה, אלא מצטרפת לאותו ויתור הנוסף, שכבר גרם למיתון ההתייחסות אל המשיב הזה.

נימוקי הצדדים להקלה באמצעי האכיפה ודחייתם

24. ב"כ הרשות סברה במסגרת ההסדר כי אף שגילוי חסר ומטעה לציבור במסגרת דו"ח מיידי מהווה הפרה חמורה - שהרי דיווח שוטף, מדויק ונכון, במועד הנקוב בחוק הוא אחד מאבני הבסיס של חובת הגילוי למשקיעים - יש במקרה הנדון שיקולים שבגינם יש לדון את המשיב 5 לקולא.

לפיכך, הן בבקשה לאישור הסדר האכיפה והן בדיון עם המשיב 5, הביאו ב"כ הרשות וב"כ המשיב נימוקים שונים המצדיקים, לטעמם, להטיל על המשיב 5 עיצום כספי בסכום נמוך יחסית לעומת העיצומים הכספיים שהוטלו בהסדרים שנקשרו עם המשיבים האחרים (להלן – "עיצום כספי מופחת").

להלן נפרט נימוקים אלה, ונסביר מדוע אנו סבורים כי אין בהם די כדי להצדיק פער כה גדול בין העיצום הכספי המופחת לטעמנו, ובין אמצעי האכיפה שהוטלו בהסדרים אחרים.

המשיב 5 לא היה מעורב בהתנהלות מול רמות ולא היה מודע לקיומו של מכתב סיום ההתקשרות הראשון

25. אליבא דרשות, יש להקל עם המשיב 5 שלא ידע על המכתב הראשון בעת שהגיע לחברה, קרי ביום 17.12.2013, ושעובדה זו נודעה לו רק לאחר שקיבל את סיכום האירועים ביום 7.1.2014.

גישה זו יש לדעתנו לסייג. העובדה שהמשיב 5 לא היה מעורב בהתנהלות מול רמות, וכי נודע לו עליה לראשונה רק כשקיבל את סיכום האירועים, מצדיקה אמנם התייחסות מתונה יותר כלפיו, אך זאת, בהתייחס אל המשיבים האחרים שידעו בזמן

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

אמת על ההתרחשות כולה, מבלי שמצאו לנכון לדווח עליה במועד. למשיב הזה, יש להזכיר, לא יוחסה מלכתחילה הפרה כלשהי הנוגעת לתקופה שלפני ניסוח הטיטוח השנייה על ידו.

המשיב 5 הביע דעתו שעל החברה לדווח באופן מיידי אודות קבלת ההודעה של רמות על סיום

ההסכם ואף עמד על דעתו

26. לדברי הרשות, יש להתחשב בכך שמעת שנודע למשיב 5 ביום 6.1.2014, על מכתב הסיום השני, הביע את דעתו הן בהתכתבות שנערכה בו ביום והן בישיבת דירקטוריון שנערכה ביום 8.1.2014, כי על החברה להגיש לאלתר דוח מיידי אודות קבלת מכתב סיום ההתקשרות.

לטעמנו, העובדה שהמשיב 5 מילא בנקודה זו את תפקידו כיועץ משפטי של החברה, ראויה אמנם להתייחסות חיובית אך אינה מצדיקה, היא לעצמה, הקלה בסכום העיצום הכספי שיוטל עליו בגין ההפרה שבה הודה.

המשיב 5 הוא עורך דין המתמחה בדיני ניירות ערך, שתפקידו בחברה היה לסייע לחברה בכל הנוגע לניסוח הדוחות שהיה עליה להגיש על פי החוק. הוא זה שהחזיק בידיו את האמצעי האלקטרוני (טוקן) הדרוש לשידור דיווחים לאתר המגנ"א, והוא זה שהעלה את דיווחי החברה לאתר. ברור הדבר, כי כאשר החברה התייעצה עמו אם עליה לדווח על אירוע מהותי, היה חייב להשיב לה כי עליה לדווח על האירוע באופן מיידי, וטוב שכך נהג. מילים אחרות, העובדה שעורך דין המתמחה בדיני ניירות ערך אומר ללקוח שלו כי עליו לדווח על אירוע מהותי באופן מיידי, ואף עומד על דעתו באותו עניין, אין בה כדי להוות לדעתנו שיקול בעל משמעות להקלה בעיצום כספי המוטל עליו בגין הפרה שבה הודה.

מדובר במקרה ראשון שבו הוגש הליך מנהלי כנגד יועץ משפטי חיצוני שאינו נושא משרה

בחברה

27. אומנם, מדובר במקרה ראשון שבו הוגש הליך מנהלי נגד יועץ משפטי חיצוני שאינו נושא משרה בחברה, אבל מלבד העובדה כי בעבר לא נקטה הרשות הליכים נגד עורכי דין חיצוניים, אין בה משום חידוש משפטי לעמדתנו.

ב"כ הרשות הסכימה לטיעוני ב"כ המשיב, כי הראשוניות והחידוש בפתיחת הליך נגד עורך דין, יועץ חיצוני של החברה, מהווים שיקול להקלה עמו, כפי שמתחייב גם לגבי המשיב 5. בצדק העירה, כי הגישה שלפיה אין למצות את הדין במקרה הראשון המגיע לדיון, מקובלת גם בבתי המשפט, אלא, שבחינת תקדימים בנושא זה, מצביעה על כך כי המדובר הוא במקרים ראשוניים במישור המשפטי בלבד. כך, בע"פ 9093/08 נאצר נ' מדינת ישראל, שם קיבל בית המשפט את טענת המערערים כי יש מקום להקל

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

בעונשם לאור כניסתו לתוקף של חוק המאבק בארגוני פשיעה, שהופעל לראשונה על ארגונו של נאצר (ראו פסק הדין בערעור, פורסם בנבו, 7.12.2011). כך גם ועדת האכיפה המינהלית, שאימצה את השיקול שאין למצות את הדין עם מפריס כאשר מדובר בתקדים משפטי, במספר תיקים קודמים (ראו, ת"מ 5/14 יו"ר רשות ניירות ערך נ' אטיאס, פס' 30 (14.7.2015) שם הובהר: "...נראה, כי נסיבות אישיות אלה של המשיב, לצד העובדה שעניין לנו בתיק זה, בדיון ראשוני בתחום האכיפה של כללי החסימה, מחייבות הפחתה של העיצום הכספי במידה מירבית". ראו גם, ת"מ 6/14 יו"ר רשות ניירות ערך נ' מנשה, פס' 55 (12.8.2015) שם הובהר: "...לאור העובדה שעניין לנו, כמוסבר, בסוגיה משפטית ראשונית ותקדימית, המצדיקה התייחסות מקילה אל מי שלא השכיל לרדת לחיקרה...").

28. בפרשת אפריקה ישראל תעשיות (ת"מ 1/13 יו"ר רשות ניירות ערך נ' אפריקה ישראל תעשיות בע"מ ואח' (27.8.2013)) עלתה השאלה אם ההפרה בס"ק (4) לחלק ג' של התוספת השביעית לחוק ניירות ערך חלה גם על מי שנתן מידע הדרוש לצורך כתיבת מסמך גילוי, אך לא היה מעורב בכתיבת המסמך. קביעת המותב בתשובה לשאלה זו הייתה, כי מאחר שהסעיף משתמש בלשון "כלל" (ולא 'גרס' כלשון העבירה הפלילית) אין להרחיב את תחולתו ולהחילו גם על מי שנתן מידע הדרוש לצורך כתיבת דו"ח אך לא היה מעורב בכתיבתו וכי יש לפרש את המונח "כלל... בדו"ח" בצורה מצומצמת, כמתייחס אך ורק למי שהיה מעורב בניסוח הדו"ח.

מקביעה זו שלנו ברור כי סברנו שהסעיף חל על מי שהיה מעורב בניסוח הדו"ח, והמשיב 5, כאמור, הודה כי נטל חלק בניסוח הדוח המידי נשוא ההפרה.

29. בפרשת אקסטרא פלסטיק (ת"מ 2/14 יו"ר רשות ניירות ערך נ' אקסטרא פלסטיק בע"מ, פס' 15 להחלטה (5.11.2014)) קבענו בעניינו של רואה החשבון המבקר כי: "...שומרי הסף אחראים אך ורק למסמכי הגילוי של החברה שעליהם הם חתומים, או אשר היו מעורבים בהכנתם". משמע, שהקביעה שלנו שלפיה שומרי סף אחראים למסמכי גילוי אשר היו מעורבים בהכנתם, אינה חדשה.

באף מקום, לא בחוק ולא בהחלטות קודמות של הוועדה, לא נאמר כי ההפרה שבה הודה המשיב היא כזו החלה רק על גורמים מפוקחים. ההפך הוא הנכון. במקרים שבהם ההפרות חלות רק עם גורמים מפוקחים, הדבר כתוב במפורש (ראו למשל סעיף 54(א1) לחוק ניירות ערך שעניינו תרמית בניירות ערך או סעיף 52 לחוק ניירות ערך שעניינו הטעיית הרשות).

לפיכך, בהעמדה לדין של עורך דין חיצוני בשל ההפרה נשוא הסדר האכיפה אין משום חידוש משפטי.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

30. המשיב 5 הודה כאמור במעורבות ישירה במעשה ההפרה, על כל הנגזר מכך. נכון הדבר, שבהסדר האכיפה הדגיש המשיב 5, כי הודה בנושא זה אך ורק לצורך ההסדר. דא עקא, שלטעמנו לא יכולה להיות מחלוקת משפטית לגבי הקביעה, כי בהיותו מנסח הדוח המידי, ובהיותו בפועל מי ש"כלל" את הפרט המטעה בדו"ח, הריהו נופל לגדרו של מי שכלל את המידע שהובא בדו"ח הזה.

עורך דין חיצוני הוא אחד משומרי הסף המרכזיים בשוק ההון (ראו דבריו של המלומד Coffee בהקשר זה, **"Attorneys, investment bankers, and, most of all, auditors are the paradigmatic examples of "gatekeepers" - - that is, between investors and independent professionals who are interposed managers in order to play a watchdog role that reduces the agency costs of corporate governance. Absent effective gatekeepers, it is reasonable to believe that market efficiency would be lower, the cost of capital (John C.) higher, and our structure of corporate governance imperiled"** Coffee, Jr. "Gatekeepers Failure and Reform: The Challenge of Fashioning (Relevant Reforms", 84 B. U. L. Rev. 301, 309 (2004).

לאור תפקידם המרכזי של עורכי הדין בשוק ההון הישראלי, לאור עיסוקם בקשת רחבה של פעילויות עבור התאגידים, לרבות הכנת דוחות מכוח חוק ניירות ערך, תכנון עסקאות, קיום דיונים עם רשות ניירות ערך, יש לקבוע בעניינם סטנדרט התנהגות מקצועית שינחה אותם בעבודתם מול הרשות (ראו, מוטי ימין ואמיר וסרמן **תאגידים וניירות ערך** (2006)).

מאחר שתפקידו של עורך הדין החיצוני הוא להגן על ציבור המשקיעים בשוק ההון, וחזקה על עורך הדין המתמחה בדיני ניירות ערך, שהוא מכיר את החקיקה והפסיקה בתחום טוב מאחרים, אין לדעתנו בעובדה שזהו המקרה הראשון שבו הרשות בחרה לממש את סמכותה, ולהגיש כתב טענות מנהלי נגד עורך דין חיצוני, כדי להצדיק פער כה גדול בין סכום העיצום הכספי בהסדר זה, ובין עיצומים כספיים בהסדרים אחרים.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

הסתמכות על עורך הדין האחר

31. המשיב, אשר לא היה מעורב בהשתלשלות האירועים עם רמות, העביר את טיוטת הדו"ח המיידית, בין היתר, למשרד עוה"ד שסייע לחברה בטיפול מול רמות. משרד זה, שהכיר היטב את השתלשלות האירועים לא העיר דבר לטיוטת הדוח.

המשיב טען בדיון שהתנהל עמו כי הסתמך על אישורו של עורך הדין האחר למשלוח הדו"ח המיידית בנוסח כפי שנשלח. אין אנו יכולים לקבל טענתו זו. המשיב 5 אומנם לא היה מעורב במגעים מול רמות, אבל קיבל את סיכום האירועים שכתב משרד עורך הדין, ושב פורטה כל השתלשלות האירועים, ולכן היה מודע לאירועים שבחר שלא לכלול בדו"ח המיידית שאותו ניסח. המשיב, כפי שטען, אומנם לא ראה את מכתב הסיום הראשון, אבל ידע על קיומו, שכן, המכתב הראשון הוזכר בסיכום האירועים שהועבר אליו. יש להזכיר, כי הטיוטה הראשונה שהוכנה במשרדו של המשיב 5 כללה את מלוא הפירוט על השתלשלות העניינים בטיטה הראשונה של הדו"ח. המשיב 5, הוא שבחר לתמצת את הדברים ולהשמיט מהטיטה הראשונה את דבר קיומו של המכתב הראשון. הוא גם זה שבחר שלא לכתוב מועד מדויק שבו נודע לחברה על רצונה של רמות לסיים את ההתקשרות עמו אלא להסתפק באמירה כללית שלפיה הדבר עלה מהתכתבות בין הצדדים.

משרד עורך הדין שסייע לחברה מול רמות העביר למשיב את מלוא המידע העובדתי אודות השתלשלות העניינים בפרשה. המשיב 5, כפי שהוסבר, הוא עורך הדין מומחה לדיני ניירות ערך ולכן בכל הנוגע לשאלה איזה מידע מתוך כלל העובדות הידועות יש לכלול בדוח המיידית, ומה ניתן שלא לכלול בו, היה הוא האוטוריטה. ככזה, אין בידו לטעון להסתמכות על עורך הדין האחר, שלא התמחה בדיני ניירות ערך, ואשר כאמור, כלל בסיכום האירועים שכתב את כל המידע העובדתי הרלבנטי.

יש להבחין בין אחריות עורך דין חיצוני לאחריות רואה חשבון מבקר

32. בבקשה לאישור ההסדר הבהירה הרשות כי יש להבחין בין אחריות רואה חשבון לגילוי לבין אחריותו של עורך דין חיצוני לגילוי. זאת מאחר שלדבריה: "...המחוקק ייחד בעניינם של רואי החשבון החיצוניים המצרפים חוות דעתם לדוחות הרבעוניים והשנתיים, הפרה מנהלית ספציפית בסעיף קטן (4) סיפא לחלק ג' לתוספת השביעית. שם נאמר, "כלל בחוות דעת, בדוח, בסקירה או באישור, שנכללו או נזכרו באחד מאלה בהסכמתו המוקדמת, פרט מטעה בניגוד להוראת סעיף 1א44(ב), והיה עליו לדעת שיש בכך כדי להטעות משקיע סביר".

לא כן הדבר בעניינם של היועצים המשפטיים החיצוניים שמעורבותם במקרים מסוימים מתבססת על פי פרשנות המונח "כלל" בס"ק (4) רישא.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

בדיון שהתקיים בפנינו, חזר ב"כ המשיב על ההבחנה האמורה.

33. אנו סבורים כי בנסותם ליצור הבחנה בין אחריות רואי חשבון על פי ס"ק (4) לחלק ג' לתוספת השביעית לחוק (להלן – "סעיף ההפרה") לבין אחריות עורכי דין על פי אותו סעיף בדיוק, נתפסו הצדדים לכלל טעות.

האחריות על פי הסעיף האמור חלה על כל מי ש"כלל" פרט מטעה במסמכי גילוי, ואחת היא, אם מדובר בחברה עצמה, בנושא משרה בה, ברואה חשבון מבקר, בעורך דין חיצוני, בשמאי, בכלכלן או בכל אדם אחר אשר היה מעורב בניסוח מסמך הגילוי.

כדי להבהיר שהאחריות להכללת פרט מטעה חלה לא רק על כל מסמך גילוי, יהא המסמך אשר יהא (תשקיף, דו"ח תקופתי, דו"ח מיידי, דוחות כספיים) אלא גם על כל מסמך המוזכר או נכלל במסמך גילוי, יהא טיב המסמך אשר יהא (חוות דעת, סקירה, אישור וכו') טרח המחוקק ופירט בסעיף, שורה ארוכה של מסמכי גילוי ומסמכים הנכללים בדרך כלל במסמכי הגילוי.

ברם, העובדה שחוות דעת או סקירה של רואי חשבון שעל החברה לצרף לדוחות הכספיים על פי דין, מוזכרת במפורש בסעיף, אינה מפחיתה מהאחריות של כל מי שכולל פרט מטעה בדוח ששמו אינו מוזכר במפורש בסעיף ההפרה.

34. ייתכן שב"כ המשיב התכוון בדבריו לכך שיש להבחין בין אחריות רואה חשבון מבקר לבין זו של עורך דין חיצוני, ששניהם שומרי סף מרכזיים בשוק ההון, משום שחובתו של רואה חשבון מבקר לחתום על חוות דעת לדוחות הכספיים קבועה במפורש בחוק (תקנה 5 ותקנה 9 לתקנות ניירות ערך (דוחות תקופתיים ומיידיים), התש"ל-1970) בעוד שחובתו של עורך דין חיצוני להיות מעורב בניסוח מסמכי גילוי אינה חובה על פי דין.

אין בידנו לקבל הבחנה זו, אשר אין לה כאמור, ביסוס בלשון סעיף ההפרה. האחריות חלה על כל מי שכלל פרט מטעה במסמך גילוי, אחת היא, בין אם מדובר במסמך גילוי שיש חובה לפרסמו על פי דין ובין אם מדובר במסמך גילוי שפורסם באופן וולונטרי, אף שאין חובה לפרסמו על פי דין.

פרשנות אחרת הייתה מביאה לתוצאה האבסורדית, שלפיה, אחריותו של רואה חשבון שכלל פרט מטעה בחוות דעת לדוחות כספיים, חוות דעת שחובה לצרף על פי דין, הייתה חמורה יותר מאחריותו של אותו רואה חשבון עצמו לפרט מטעה בחוות דעת אחרת שלו שנכללה במסמך גילוי אחר, אף שאין חובה לצרפה על פי דין. **משבחר אדם להיות מעורב בניסוח מסמך גילוי, הרי שיש לו אחריות לתוכן אותו מסמך, בין אם הייתה עליו חובה על פי דין להיות מעורב בכתיבת המסמך ובניסוחו ובין אם בחר להיות מעורב בכתיבת המסמך ובניסוחו מיוזמתו, מבלי שהייתה לו חובה חוקית לעשות כן.**

ועדת האכיפה המינהלית על פי חוק ניירות ערך

אחריות עורך דין חיצוני פחותה מזו של נושאי משרה בחברה

35. ב"כ הרשות טענה בפנינו, כי אחריות עורך דין חיצוני פחותה מזו של נושאי המשרה בחברה, שכן הוא נמצא "במעגל אחריות" רחב יותר. לדבריה, החברה היא האחראית הראשית, נושאי המשרה הבכירים של החברה שייכים למה שכינתה "מעגל האחראים השני", נושאי המשרה הבכירים פחות שייכים למה שכינתה הרשות "מעגל האחראים השלישי" ועורך הדין החיצוני שייך למה שכינתה ב"כ הרשות, "מעגל האחראים הרביעי". אליבא דב"כ הרשות, יש להטיל על מפר הנמצא במעגל מפרים רחב יותר, אמצעי אכיפה מקלים יותר לעומת מפרים הנמצאים במעגל מפרים קרוב יותר. לכן, על עורך הדין הנמצא במעגל המפרים הרביעי יש להשית עיצום כספי נמוך מזה המושגת על נושאי משרה בחברה הנמצאים במעגל המפרים השלישי.

כבר דחינו טענה זו של הרשות בעבר, בפרשת אקסטרא פלסטיק, שם הבהרנו כך:

"אנו סבורים שהטענה שלפיה פחותה היא אחריותם של רואי החשבון המבקרים מזו של הגורמים האחרים בחברה, אינה מתיישבת עם תפקידם המרכזי של שומרי סף אלה (gatekeepers) – אותם בעלי מקצוע חיצוניים, בלתי תלויים, המעניקים למשקיעים שירותי הערכה, אישור ואימות של המידע שאותו הם מקבלים, ואשר המשקיעים מסתמכים עליהם לצורך קבלת החלטות השקעה... ניתן לראות בחברה, בנושאי המשרה שלה ובשומרי הסף בה, מעגלים שונים של אחראים לגילוי, ואולם זאת, אך ורק בכל הנוגע להיקף הגילוי שעליו אחראים הגורמים השונים, להבדיל ממידת אחריותם, ובוודאי מחומרת אמצעי האכיפה שיש להטיל עליהם..." (פס' 15-14 להחלטה בעניינו של שכטר).

על רקע האמור, בפרשת אקסטרא פלסטיק, יש לראות את החברה כאחראית לגילוי בתשקיף, בדוחות כספיים, בדוחות תקופתיים בדוחות מידיים, ובכל דיווח אחר שהיא מפרסמת; את סמנכ"ל הכספים של החברה יש לראות כמי שאחראי לגילוי בדוחות הכספיים של החברה (לרבות גילוי בדוחות הכספיים הכלולים בתשקיף); ואת רואה החשבון המבקר יש לראות כמי שאחראי לגילוי בחוות הדעת, אשר על פי חוק עליו לצרף לדוחות הכספיים של החברה, אך אינו אחראי לגילוי אחר, אלא אם הוא מעורב בהכנתו.

הדברים שקבענו לגבי רואה החשבון המבקר, יפים לדעתנו, גם לגבי שומר סף אחר בשוק ההון, ובענייננו, עורך הדין החיצוני.

לפיכך, משנקבע כי עורך דין אחראי כשומר סף לגילוי מסוים, ונמצא כי כלל באותו גילוי פרט מטעה, הרי שדרגת אחריותו היא כשל כל מפר אחר של חובות הגילוי, ואין מקום להטיל עליו עיצום כספי מופחת, בשל העובדה שאחריותו מצומצמת אך ורק למסמכי גילוי מסוימים.

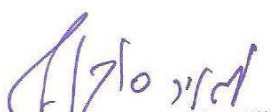
ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

סוף דבר

36. לאחר שקילת כל השיקולים שפורטו לעיל, מצאנו את הסדרי האכיפה עם המשיבים 1-4 סבירים ולכן החלטנו לאשרם בהתאם לסמכות שניתנה לנו בחוק. את ההסדר עם המשיב 5 אנו דוחים כמפורט בהרחבה לעיל. באשר לרכיב של מניעת כהונה שתוטל על המשיב 4, החלטנו, כאמור, לקבוע אמצעי אכיפה של מניעת כהונה **על-תנאי** למשך שנה מיום אישור ההסדר.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ז, 05 אפריל 2017.

ד"ר מאיר סוקולר

ד"ר לאה פסרמן-יוזפוב, עו"ד

השופטת (בדימ') ברכה אופיר-תום
יו"ר המותב